

N:o 120.

Af herr A. G. Björkman, om nedsättning i anslaget till indelta arméns och Vermlands fältjägarecorps' vapenöfningar.

Då det är hvarje representants oafvisliga pligt att se till att i statsutgifterna göras alla de besparingar, som utan verklig skada kunna vidtagas, synnerligast i denna, i ekonomiskt hänseende brydsamma tid, så har jag tänkt mig ett sätt att spara, som på tvenne sätt verkade välgörande i denna riktning; det vore att man för nästa år instälde alla regementsmöten för indelta armén och Vermlands fältjägarecorps vapenöfningar. Jag grundar min tanke på det för oss alla så välljudande ordet från Hans Maj:t Konungen vid Riksdagens öppnande att ingen fara för fredens bevarande för närvarande förefinnes, och som jag ej kan förstå att en gammal approberad soldat skall i allra ringaste mån komma att, om han för en eller annan gång ej undergår de vanliga regementsvapenöfningarne, blifva sämre militär, så skulle vinsten, sade jag, blifva tvåfaldig, först därför att en icke så ringa besparing komme härigenom statsverket till godo, utan än mera alla dessa dagsverken finge begagnas i jordbrukets och industriens tjänst, till nytta för dessa och icke minst för soldaten sjelf, som vid den årstid regementsmöten pågå, är den bästa och mest lönande arbetstiden.

På grund häraf får jag vördsamt föreslå,

att anslaget till indelta arméns och Vermlands fältjägarecorps' vapenöfningar å regementsmöten för

nästa år nedsättes med det belopp, som af Kongl. Maj:t för detta ändamål i nådig proposition till innevarande Riksdag begärts.

Om remiss till statsutskottet anhålles.

Stockholm den 28 januari 1888.

And. Gust. Björkman,
från Kronobergs län.

I denna motion instämmer:

A. G. Jönsson,
från Kronobergs län.

N:o 121.

Af herr H. Andersson i Bringåsen, om ändring i § 32 mom. 3 af gällande bankoreglemente.

Ofta får man höra den lånesökande allmogens klagan öfver att bankoreglementet icke medgifver lån på lägre belopp än 400 kronor och hvarigenom många, som tillfälligtvis äro i behof af en mindre summa, till följd af denna föreskrift blifva nödsakade taga större lån än behofvet för tillfället kräfver. För att i någon mån afhjelpa detta synes det mig som talet *fyrhundra* borde kunna utan risk nedsättas till *trehundra* kronor. Med anledning häraf vågar jag vördsamt föreslå följande förändring af § 32 mom. 3 i bankoreglementet:

Lån utgifves ej å mindre belopp än 300 kronor eller å helt tiotal kronor derutöfver.

Stockholm den 28 januari 1888.

Hans Andersson,
från Jemtlands län.
